

Adamus 2. Shoud - 2009. október
MÁSODIK SHOUD: „A múlt potenciáljai”
ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus második Shoudjának magyar fordítását, mely élőben 2009 október 3-án hangzott el az amerikai Colorado Államban, Breckenridge-ben.

A MESTEREK SOROZATA

2009. október 3-án került átadásra a Bíbor Körnek. www.crimsoncircle.com

Vagyok aki vagyok, Adamus a szuverén tartományból, üdvözet a mi világunkban.

Ó, igen, valóban, Shaumbra, ti most egy teljesen új világba léptek be, egy új tudatosságba. Továbbra is itt vagytok persze, olykor kimerülve a fizikai testetekben és minden biztonnal itt vagytok az elmétekben is. De változtatni fogunk ezen. Most egy teljesen új tudatosságban vagytok, a kezdetén vagyunk mindennek. A hihetetlen utazásnak, amely az új tudatosságba, az új energiába tart, akárminek is nevezzétek. Mielőtt ma belevágunk a beszélgetésünkbe, szeretném elismerni mindegyikötöket és köszönetet mondani nektek, akik itt maradtatok. Akik az életükből adtak és szeretetükből és szívékből és akik a lelkükben elhangzó hívásra válaszul vannak itt. Felfedezünk majd teljesen új határokat és ez nem mindig lesz kellemes, kényelmes. A kényelmes is csak egy illúzió valójában, ahogy a „Leap” filmben is elhangzott, minden egy illúzió. Ma eme illúziók egy részét jobban felderítjük majd.

Ezzel kilökünk majd benneteket a kényelmi zónátokból, hisz a kényelem nem más, mint szokás. A szokások adják a kényelmet. Akkor is, ha utáljátok őket, vagy nem kedvelitek őket. Ezek játékok, amelyeket egy részetek szeret játszani, mert tudjátok, hogy csak egy bizonyos fokig sérültök csak meg, de ugyanakkor csupán egy korlátozott mértékű beteljesedést tapasztalhattok általa. Korlátozott megelégedettséget és korlátozott kiterjedését a saját energiáitoknak. Olyan könnyű beleragadni ebbe, beleesni a csapdába. Valami bennetek azt mondta, elég volt, soha többé. Csatlakozom ehhez a csapat emberhez és nem érdekel, hogy tízen vagy tíz millióan vannak-e, de ott leszek, az Új Energia Korszakában. Igen, mások talán kinevetnek, kigúnyolnak majd és gyűlölködő leveleket és e-maileket írnak majd nektek és lehet, hogy a megtettesült ördögnek titulálnak majd titeket, ahogy páran ezt hallhattátok is már.

Ám valójában a bensőtökben felhangzó hívásra feleltek, amely érti, hogy mi is történik igazán. El kell, hogy mondjam nektek, hogy játékot űztök. Velem is oly sokszor eljátsszátok, hogy nem tudjátok, mi történik, hogy azt hiszitek, hogy fogalmatok sincs. De legbelül van róla fogalmatok, tudjátok, hogy mi történik.

Van olyan részetek, amely riadt. Néhányan ezt úgy fejeztétek ki, hogy tőlem féltek, ó, pedig én nem fogok semmit tenni veletek. Lehet, hogy hagyni fogom, hogy ti magatok tegyetek valamit magatokkal, de én nem fogok semmit sem tenni ellenetek. (nevetés) De érzitek, hogy ez a félelem feltör, mert új területekre merészkedünk.

Mit kell majd elengedned? A fájdalmat? Egyedül leszel majd? Lesznek olyan változások az életedben, amelyeket nem tudod majd, hogy kezelj? És elveszíted majd az eszedet? Ki tudja? De valami bennetek tudja, hogy nem is számít. Tudjátok, hogy nem éltetek a szó valódi értelmében - léteztetek, de nem éltetek. Tudtátok ezt, mert amikor ránéztek ezekre a színekre, tudtátok, hogy sokkal több is van a színeken túl.

Na most rögtön megállunk! Ezek a mobiltelefonok! Ez ügyben semmilyen toleranciával nem rendelkezem. Sem a mobilok, sem a rezgők, sem a vibrátorok felé szemernyi toleranciával sem bírok, akármit is hoztatok ma ide magatokkal. (nevetés) Majd én izgalomban tartalak benneteket, ezekre nincs szükségetek! (nevetés)

Itt most egy kis válaszóhoz érkeztünk. Tehát ma nyitott vagy csukott szemmel leszünk? Nyitva vagy csukva? Cauldre-t kérdezem, nem benneteket! (nevetés) Nyitva, vagy csukva? Csináltuk már ezt korábban is, nem volt gond belőle, tehát vegyünk mind egy mély lélegzetet Cauldréval és hagyjuk a szemet nyitva, a testedben maradunk. (Cauldre kinyitja a szemét - taps a hallgatóságtól) Meg kell mondanom, hogy ez az épület és ti mindannyian jobban néztek ki, ha csukott szemmel látlak benneteket. (nagy nevetés) És ezt komolyan gondolom! (nevetés - Adamus is kacag) Komolyan gondolom, mert... (nevetés) Ne haragudj, Cauldre. Most így, Cauldre emberi szemén keresztül látok és valójában ez egy igen durva valóság, ha rátok nézek és erre a rendezvény helyszínre. Hát nem épp ilyenhez vagyok szokva, most először látom nyitott szemmel, láttam már energiák fényében, de emberi szemmel még sosem. Sokkal szebb energiája van, mintsem ahogyan kinéz a fizikai megjelenésében. Tele van energiával eme épület összes része és ha kinyitom a szememet, mintha mindez eltűnne. (nevetés) Úgyhogy visszacsukom, de csak egy pillanatra.

És ti Shaumbra... néhányotokat láttam már nyitott szemmel, de nem sokatokat, mindannyiótokat láttam már energetikailag, de azt kell, hogy mondjam, érdekes testetek van, érdekes kinézetetek van. Nem mintha jó vagy rossz lenne... de... szóval... mi ezt... (ránéz Lindára) Hello. Szóval, ma nyitott szemmel fogjuk ezt végezni.

Mesterek

Nos, úgy döntöttetek, hogy itt lesztek és figyelni fogtok. Tehát amikor elkezdtetek színeket látni az utóbbi néhány évben, valami belül beindult és az így szólt bennetek: „*Tudom, hogy több minden létezik még a színeken túl, amit látok, tudom, hogy több van az Életben, annál, amit a testemben érzek. És több van annál, amit az elmém megért, de hol van mindez?*” Valami bennetek így szólt, ezt meg kell tapasztaljátok, nem fogtok kiszállni, nem fogjátok itt hagyni ezt az életet addig, amíg ezt meg nem tapasztaltátok. És ezért vagytok ma itt.

Voltak, akik nemrégiben elmentek. Néhányan azt hitték, hogy Tobias elbúcsúzása egy korszak végét jelentette, amely valóban így is volt. De tudták, hogy elég sok kihívást hoz majd a további út, nem mintha az eddigi út nem hozott volna, de ők kényelmesen megvoltak a régi játékokat játszva és kényelmes volt számukra visszalépni ezekbe. Én tisztelem őket és arra kérlek benneteket, hogy tiszteljétek őket ti is.

Ez egy egyedülálló fajta itt. Ez valóban a Mesterek csoportja. Nos, ti ezt nem látjátok annyira, mint én. Továbbra is beleragadtok a régi játszmaítokba, az önkorlátozásokba. De túl fogunk ezeken lépni. Meg fogjátok érteni, hogy amikor Mestereknek szólítalak benneteket, akkor az mit jelent. Ez nem csak egy szó, amit használok. Nem azért szólítalak így, mert régóta tanultok már. Valóban ugyanannyira Mesterek vagytok, mint amennyire én, vagy Kuthumi, vagy Sam, kedves Sam. Fel fogjátok ezt ismerni. Felismeritek majd, hogy vannak színek a színeken túl, hangok a hangokon túl, felfedezzük majd, milyen játék volt a sors játékát játszani a teremtés helyett.

Ha nem gond és elnézitek nekem, akkor most sétálni fogok egy kicsit. Meg kell mondjam... nem,

ez jó lesz így. Szeretném ezt a járkálást a találkozóink többségén bevezetni. Lehet, hogy néha szólni fogunk neked a mikrofon miatt, de...

LINDA: Rendben.

ADAMUS: Vegyetek egy mély lélegzetet, és engedjétek meg, hogy most ne csak Cauldre testébe, elméjébe és szellemébe léphessek be, hanem a tiétekbe is. Anélkül, hogy ellenállást éreznétek. Anélkül, hogy amiatt aggódnátok, hogy egy másik entitás belép mellétek. Anélkül, hogy visszafognátok magatokat, mintha lenne olyan, amit én ne tudnék rólatok.(nevetés) Valami, amitől tartotok. Egy kis séta, amely során megszólíthatom némelyikötöket. Szeretném érezni az energiátokat, szeretnék egy nagyon dinamikus tudatosságot teremteni ebben a teremben.

Átvesszük a Házi feleadatot

Tudom, hogy az utolsó találkozóink alkalmával itt, kaptatok egy kis házi feladatot és biztos vagyok benne, hogy ti mindnyájan nem végeztétek azt el. Tudom, hogy azzal a kérdéssel szeretném kezdeni, amelyet a múltkor feltettem Lindának, aki Eesából jött. Lindának, aki nem járt itt túl sokszor a Földön.

Linda, te tudod, mit jelent az Eesa?

LINDA: Nem.

Nos, ki kellene derítened és legközelebb majd elmondod nekünk!

(Hallgatóság nevet)

ADAMUS: Nos, van egy számítógéped... van egy Google keresőd, egész jól használod, szóval...

De a múltkor feltettem neked egy kérdést. Arról kérdeztelek, hogy mi hozott ide téged a Földre? Miért döntöttél úgy, hogy idejössz erre a helyre?

LINDA: Várod a választ?

ADAMUS: Igen, azt hiszem ezért tettem fel a kérdést. Igen... És most nem azért kérdezlek, hogy zavarba hozzalak, de a meglátásaid értékesek.

LINDA: Hogy része lehessen mindannak, ami itt van, nem csak ennek a teremnek, hanem mindennek és hogy képes legyek eléggé bízni magamban... Hogy valóban megtapasztalhassam ezt a kalandot.

Ezt a kísérletet, ami a Föld. És hogy megoldást találjak és beteljesedést arra, ami még itt hátra van.

ADAMUS: Köszönjük. Köszönjük. Azt mondod, a Föld egy kísérlet, ami nem igaz, mert egy tapasztalat.

És azt is mondod, hogy azért jöttél, hogy megtanulj bízni magadban, ami milyen bátor és őszinte. Mert amikor a Földre jöttök, elveszítitek a bizalmatokat magatokban. Amint tudjátok, rátok kerül az úgynevezett fátyol és elveszítitek a magatokba vetett bizalmatokat.

És ez mindannyiótokra jellemző, hogy azért jöttök, mert van bennetek egy tanulási vágy, vágy arra, hogy az energiákat áramoltassátok és azért is, mert valami történt az Úton. A ti saját energiátok elakadt. Tehát az, hogy azt mondod, hogy azért jöttél, hogy megtanulj bízni magadban, az egy csodálatos meglátás. Nagyon őszinte, köszönjük, köszönjük.

Szóval, mint Linda, te is elvégezted a házi feladatodat? Elvégezted, vagy nem?

Hallgató: Részben.

ADAMUS: Melyiket végezted el?

Hallgató: Megtaláltam a totemem!

ADAMUS: Mi a totemed?

Hallgató: Egy elefánt.

ADAMUS: Elefánt? Nagyszerű totem, nagyon szentséges. És most itt van az elefántod veled?

Hallgató: Igen.

ADAMUS: Odakint hagyta?

Hallgató: Nem! Itt van bent.

ADAMUS: Itt bent? Sejtettem, éreztem valamilyen szagot...

Hallgató: (nevet)

ADAMUS: Jól van, Jó.

Hallgató: Köszönöm.

ADAMUS: Jó viszontlátni téged és ha mondhatok egy megjegyzést. Be kellene fejezned a keresgélést.

Hallgató: Ok, köszönöm.

ADAMUS: Létidők óta keresgélsz már. Nagyon érdekes megfigyelni, hogy ki ül a szélére?

(nevetés a hallgatóságban)

ADAMUS: Ki az, aki rejtőzködik éppen? Ki az, aki lecsökkenti az energiaszintjét? Ó, Kathline. Katheline, hogy vagy?

Katheline: Én jól vagyok!

ADAMUS: Nagyszerű, de hazudsz.

(nevetés a hallgatóságból)

ADAMUS: Katheline, én most rivaldafénybe állítalak. Katheline, emlékszel-e bármire is az elmúlt hónapokban zajlott beszélgetéseinkből? Arra emlékszel, ugye, hogy beszélgettünk? Nem?

Katheline: Nem.

ADAMUS: Akkor várni fogok egészen addig, amikor is megérzed majd, hogy mi sokat beszélgettünk. Sokat beszélgettünk. A beszélgetéseink alatt én My Fair Ladynek hívtalak téged és ennek oka volt... a beszélgetéseinkben... na jó, megvárom, míg emlékszel rá, jövő hónapban visszatérünk rá. Engedelmeddel hadd mondjam el, hogy olyan gyönyörű példája vagy annak, amikor valakinek önmagába kell megérkeznie. Olyan sok mindent tudnál adni és annyira lent tartod magadat, itt lent élsz (kezével lemutat). És ezt te tudod. Beszéltünk erről és most azt állítod, hogy nem is, de rendben van. (nevetés)

ADAMUS: És te, elvégezted a házi feladatodat?

Hallgató: Valójában most először vagyok itt.

ADAMUS: Tudom. (nevetés)

Hallgató: Tehát nem tudom, mi volt a házi feladat.

ADAMUS: A Pakauwah. A Totem állat. Mit választanál totem állatnak?

Hallgató: Ellopom az ötletét egy korábbi felszólalónak: Valamilyen szárnyas állatot.

ADAMUS: Érdekes, ma a korai órákban Párizsban jártam - nem azért mondom, hogy elnyomjam a

történetedet, de az én történetem ragyogó... (nevetés) Ma Párizsban jártam a korai órákban, csodálatos volt, 17 celsius fokkal, részben felhős, részben napos időben és madár voltam. Átrepültem egész Párizst, olyan csodás őszi nap érzés volt! Nos, igen, térjünk vissza rád.

Hallgató: (nevet) Nos, amint hallottam a szárny szót, gondoltam nekem is az tetszene, de nem tudom, milyen állat lenne az.

ADAMUS: Csak köszönd és hagyd megérkezni magadhoz.

Hallgató: Igen. Köszönöm.

ADAMUS: Kitűnő. Kitűnő! Ó, Dave, Dave... és veled milyen a világ?

Dave: Nagyon jó.

ADAMUS: Remek. És Dave, elvégezted a munkádat a totemállattal?

Dave: Igen.

ADAMUS: És mit tapasztaltál?

Dave: Repülést, sas képében.

ADAMUS: Hogy szolgál téged jelenleg a totemed? Mi mindent tudsz megtenni általa?

Dave: Kiterjeszteni a víziómat, látásomat.

ADAMUS: Kitűnő. És a totemedet, a pakauát folyton magad mellett érzed, vagy csak néha?

Dave: Néha.

ADAMUS: Érzed, hogy viszont folyamatosan neked dolgozik?

Dave: Nem.

ADAMUS: Rendben, lélegezz vele továbbra is, dolgozz vele. Mert Shaumbra, ezek a pakauak ti vagytok. Ezek a részeitek. Nem valami más, hanem abszolúte ti vagytok ezek a pakauák. Egy kiterjesztésed és azért választottam, hogy totemállat képében jelenjen meg, mert megszoktátok már az aspektusaitokat - tudjátok, hogy mik az aspektusok, de azok olyan emberek -, beleragadtok az emberi gondokba és ha arra kértelek volna, hogy teremtsetek egy emberi aspektust egy emberi pakauát, túlságosan emberi jellemzői lettek volna. Így ezt az állatot, amit kértem, hogy teremtsetek meg, újra és újra használni fogjuk és ez csodás, mert felkerekedik és rengeteg dolgot elvégez a számotokra. Ma is dolgozni fogunk vele. Tehát, mindenki, aki még nem érezte a saját totemállatát, a saját pakauáját, akkor most itt az idő, tegyétek meg! Itt az ideje, hogy behívjátok.

Larry, te elvégezted a házi feladatot? Mit csináltál?

Larry: Végeztem egy kis teremtést.

ADAMUS: Mit teremtettél?

Larry: A kompresszoromat bevezettem a házba. De...

ADAMUS: Nagyszerű.

Larry: Megmozdítottam a hátsómat és megcsináltam.

ADAMUS: Larry! Mozdítsd meg a hátsódat! Ez elég nagy gondot jelentett nálad, most már vége a szünidődnek... tudod ezt te is...

Larry: Igen, két év.

ADAMUS: Megvolt az oka. De tovább nem bújkálhatsz, nem ülhetsz vissza többé. Te is tudod, én is tudom. Tovább kell lépni. Felfedezted a kis terveddel kapcsolatban, hogy csodálatos

felszabadulást hozott a számodra.

Larry: Igen.

ADAMUS: Megszabadultál a büntudatodtól. A mellékes kézi csomagolástól. És általa megérezhetted kicsiben, milyen is a teremtés. Nos, most továbblépünk nagyobb teremtések felé - nem a kompresszorok huzalozására gondolok, amely igen kezdetleges szint.

Larry: Ez fog történni?

ADAMUS: Nem, te fogod előidézni. Te fogod ezt megteremteni. Én veled vagyok, minden egyes lépésnél.

Larry: Hogy tudnék emlékezni erre?

ADAMUS: Ahogy most is itt vagyok. Minden egyes lépésnél, Larry. Én végzem a kézi csomagolást, azt hitted a feleségedre mondtam. (nevetés mindenhol)

Szégyelld magad érte!

Larry: A fenébe.

ADAMUS: Az energiád annyira tele volt büntudattal, amikor csináltad. Annyira bűnösnek érezted magad. Rémes.

Vince! Te hogy vagy?

Vince: Jobban, mint valaha!

ADAMUS: Jobban, mint valaha? Hazudsz! Ó, kedves Shaumbra háromszor is megkérdezlek. Vince hogy vagy?

Vince: Egész jól vagyok!

ADAMUS: Egész jól? Most a jobban, mint valahából eljutottunk az egész jóhoz? Vince, hogy vagy valójában?

Vince: Jobban vagyok, az elég jónál.

ADAMUS (nevet) : Jó. Nem azért, hogy kipécézzelek, de... Megtanultad, megtanulod, hogy az erő nem az elmében van és nem is az izomban... Ezzel szembesültél, hogy megérthesd, hogy az Erő mindig is a lélekben volt és van.

Volt egy kis baleseted az utadon, amely nem véletlen baleset volt - egyáltalán nem az volt, csak megtörtént.

Volt egy kis beszélgetésem Vince-szel nem olyan rég és kicsivel ezután a beszélgetés után volt egy autóbalesete. Az autója tönkrement. Nos, ez mit jelent? Valamit rosszul csinál? A rossz energiák tették ezt?

Nem.

Azt jelenti, hogy az egyik problémának, amelyről beszéltünk is, kellett, szüksége volt a változásra, az elmozdulásra, mert be volt ragadva. Vince hol volt az elakadás?

LINDA: Tartsátok a mikrofont, kérlek.

ADAMUS: Ó.

Vince: A szememben volt az elakadás.

ADAMUS: A fejedben volt az elakadás, amely aztán a szemedben nyilvánult meg.

Vince: Áh!

ADAMUS: Problémák, amelyek elakadtak a fejedben. Tehát szükséged volt egy kis koppintásra, amit én nem adtam meg, te megtetted magadnak. Sajnálom, hogy ezáltal az autód megsemmisült. De... de ezzel megmozdítottál némi energiát.

Nos, itt visszatérünk a szokásos témához:... tehetitek a könnyű úton, vagy választhatjátok a nehéz utat.

Választhatjátok azt, hogy a lélegzetem keresztül teszitek meg vagy a romboláson keresztül. Csakis rajtatok múlik. Rajtatok múlik, melyik utat választjátok.

Nos, köszönöm.

És szeretném ajánlani neked az elmélyült lélegzést, dolgozz Aandrahval, vagy önmagadban, dolgozz a mély lélegzettel. Ezek a gondok, amelyekkel rendelkezel, elkezdnek majd kiürülni a testedből, de nem kell ennek így zajlania, nincs szükséged autóbalesetekre, nincs szükségetek semmi ilyenre. Lehet, ez annyira egyszerű, mint meghozni egy döntést. És efelé tartunk. Efelé tartunk. Nem kellene többé ezek a nehéz, durva fizikai alkotóelemek. A fizikai sík gondjai azt jelentik, hogy valahol beragadtak az energiáitok. Valahol. Valamitől. Talán azért mert elakadtatok az agyatokban, talán azért mert épp a seggeteken ültetek évek óta és nem csináltatok semmit - bocs Larry... (nevetés) pedig csak beragadtak az energiák! Az energia a felszínre fog törni. Valahogy, valahol. El fog mozdulni. Valahogy. Nincs szükségetek ehhez egy autóbalesetre. Megteheted egy lélegzettel is, tegyük ezt most meg együtt. Vegyünk egy mély lélegzetet és mozdítsuk el ezt az energiát. Mozdítsuk el ezt az energiát. Tehát Ralph... hogy vagy Ralph?

Ralph: Nagyszerűen.

ADAMUS: Ó, Ralph! (nevetés) Én most nem mondom azt, hogy hazudsz, de... annyit mondom, hogy eszelősen csalsz. Csalfa vagy!

(nevetés a hallgatóságból)

ADAMUS: Igen, nekünk számos hosszú beszélgetésünk volt.

Ralph: Igen.

ADAMUS: Ez, kedves Shaumbra, egy új játék, amibe belekerültünk, egy csodálatos játék, de egy új játék. Ha itt ülsz, az azt jelenti, hogy megengeded, hogy lelepleződj. (nevetés)

Tehát, Ralph! Ralph.

Rengeteg hosszú beszélgetésünk volt. És valójában elképesztő vagy. Az egyik oldalon engem tanítasz oly nagyon arra, hogy milyen is most emberi alakban lenni és átmenni bizonyos dolgokon, a másik oldalon pedig azt állítod, hogy nem tudod, hogy mit is tanítasz te nekem. Tehát egy csodálatos, ragyogó konfliktusban vagy épp, amikor is azt játszod, hogy nem érted, mi történik. És játszod az elveszettet, Ralph. Nos a szegény Ralphot adod elő. A Ralphot, aki nem kapta meg a megfelelő alkalmakat és még most sem kapta meg őket, tehát elrejtőztél. Van egy ragyogó részed, legyen szó a zenéről, az írásodról, a beszédedről, Ralph, vagy a hangoddal való munkáról, vagy akár a filozófiáról, amely valószínűleg az egyik legnagyobb erősséged. De te játszod ezt a játszmat. Mikor rukkolsz elő? Mire vársz?

Ralph: (némába tátog) Nem tudom.

ADAMUS: Hát, én sem! (nevetés)

Ralph: Nem tudom, én folyton azt hajtogatom, hogy most van itt az idő. Készen állok. Tudod, olyan ez, mint amikor talán nem tudom a dalt, de egy kicsit... dúdolhatnál belőle... (nevetés) Na, ez az!

ADAMUS: Nos, azt hiszem már meg is vagy az első sorral.. (nevetés) Köszönöm, köszönöm, hogy

megengeded. És egyébként is, Ralph és Gabriella, olyan csodásan illenek az energiáitok egymáshoz. De nem játsszátok. Nem játszotok vele jelenleg megfelelően. Mert mindketten belekerültök egymás drámáiba és áldozatiságába és abba, hogy miért nem lehet a dolgokat megcsinálni. Bocsánat, hogy ennyire szókimondó vagyok veletek, de végül is az első sorba ültetek, első sorban készüljétek! Shaumbra! Csodás energia kompozíciótok van, de nem használjátok ki, mert vártok valamire, valami akadályt a jövőben felállítotok magatoknak... Például, ezt nem tehetjük meg, amíg ezt a másikat el nem végeztük. Ez egy játék, amelyet egyébként mindenki játszik. Például: Nem tehetjük ezt meg, amíg nem találsz magadnak egy munkát, itt ebben az országban. Nos, ez nem így van. Számos dolgot megtehetnétek. Ez a távolság, amit magatok közt megtartotok azt mutatja, hogy valóban félték összetenni ezt a két energiát, amelyet hordoztok, tudjátok, hogy itt van, de félték megengedni, hogy meg is történhessen. Felépítettétek ezt a munka dolgot, ezt a bevándorlási ügyet, akármit is, felállítottátok ezeket a korlátokat, mert eljön egy olyan pont, amikor is jobb, ha az álmokat megőrzitek ebben a formában: az álmok formájában. A régi energiás gondolkodás szerint jó, ha az álmokat megőrizzük álmokként. Néha olyan nehéz kinyitni a szemeket. Néha nehéz ebben a fizikai testben lenni, nehéz kijelenteni azt, hogy ha vállalsz egy új kihívást, egy új tervbe belevágsz, akkor talán kudarcot is vallhatsz. Tehát jobb arról álmodozni, hogy milyen is lehetne minden, mintsem konkrétan meg is valósítani azt. Létrehozni és megölelni, végül élni azt és azzá válni, kifejezni és megosztani! Hello!

(nevetés)

Kedves Shaumbra, tehát Ralph és Gabriela, néha annyival könnyebb távol tartani magunktól ezeket, ám aztán majd elkezd bűzleni, olyan szaga lesz, mint egy meleg napon a döglött halszag. Erre az energiáitok összezavarodnak és akkor hibáztatni fogtok a gondjaitokért elsőként engem, aztán egymást, aztán az életet, majd a szüleiteket és folytathatnánk a sort. Ahol is ezen a ponton az energiáitok aztán még inkább összezavarodnak és mi történik ezután? Mind tudjuk. De ha ti nem akartok róla beszélni, majd én mondom: jönnek a testi betegségek. A fizikai testi egyensúlyból való kibillenés. Ennek az energiának valahol ki kell jönnie, őt nem érdekli hol, csak azt tudja, hogy felszínre kell jönnie, meg kell nyilvánulnia, nem tarthatod magadban örökké. Ha vizet töltesz egy fém üvegbe, az is előbb utóbb ki fog onnan jönni és talán több ezer év kell hozzá, míg elrozsdásodik az üveg és át tud jutni rajta a víz, de az energia el fog mozdulni. Ti az úttörői vagytok az energiának, ti használjátok az energiát, ti teremtői vagytok az Új Energiának. Miként fog ez az Új Energia megnyilvánulni és játszadoxni az életetekben?

Szép öltöny, Spark, mellesleg! Talán a büntudatod jelképe ez? (nevetés) Hallottam egy másik shaumbrától, tudod, ahogy cikiztek, hogy nem csináltad meg a házi feladatodat...

Spark: Nem, nem csináltam meg. (nevetés)

ADAMUS: És ez az öltöny majd kompenzálja ezt?

Spark: Hát ebben reménykedtem...

ADAMUS: Hát így is lesz. Valóban. (nevetés-taps) Adamus világában ez mindent kompenzál, mert most ugyan viccelünk ezzel, de oly sok minden van ebben. Figyeld meg a tiszteletet magad iránt!

Spark: Nagyszerű érzés.

ADAMUS: És nagyszerű látvány!

Spark: Köszönöm! És csodás érzés, köszönöm, Shaumbra!

(taps, ováció)

ADAMUS: Nos ez nem arról szól, hogy valakit lenyűgözzünk, mert Isten tudja és Sparknak nincs erre szüksége... (nevetés) Nem arról van szó, hogy hengegjen vele, hanem arról, hogy megtiszteli önmagát és megünnepli önmagát. Nem arról van szó, hogy minden nap olasz öltönyben kéne

járnotok, de Cauldre néha azért csodás lenne. (nevetés) Ez annyit jelent, hogy tiszteled magad és becsüled magad és megadod magadnak azt az ajándékot, hogy azt mondod: Megérdemlem! Nem a pénzről van szó, a pénz teljesen jelentéktelen. Az önmagad kifejezéséről van szó és ma az Önvalód nagyszerűen néz ki!

Spark: Köszönöm! Fantasztikusan érzem magam és remek napom van ma.

ADAMUS: Így van és példa vagy a Shaumbra számára.

Spark: Köszönöm!

(taps, ováció)

ADAMUS: Tehát az én kérdésem és kihívásom a számotokra, Ralph és Gabriela, hogy mikor fogtok megszabadulni ezeknek a korlátoknak az illúzióitól? A ti saját egyéni életetek korlátaitól és egyéb korlátoktól. Amikor ilyen csiszolatlan tehetséget látok, amelyet nem használnak úgy, ahogy lehetne és ahogy tudom, hogy lehetne, amiről mindig is beszélünk. Amikor azt látom, hogy valaki csak vár valamire, csak várok... Mire vársz, egy autóbalesetre?

Ralph: Volt egy biciklibalesetem... Meleg volt...

ADAMUS: Biciklibaleset. „Várok valamire, ami majd elmozdít.” Ez meg is jön majd előbb vagy utóbb, de nem szükséges ezen átmennetek ebben az új energiában, nincs szükségetek erre a lökésre vagy sebesülésre, nincs szükségetek egy keserű vitára egymás között. Nincs szükségetek a távolságra egymás között, a fizikai távolságra egymás között. Megtehetitek most. Könnyű út vagy nehéz út. Nem számít, meg fog történni mindenképpen. Amikor összehozzuk így a tudatunkat egy ilyen csoportban, ez megemeli az energia áramoltatási határfokunkat. Ha most tudatában vagytok, itt vagytok és érzitek, ez a terem, ez az internet étellel teli, az energiák lüktetnek. Tudjuk, hogy néha egyedül vagytok és minden olyan élettelennek és laposnak tűnik. Am megragadhatjátok azt, amit mi itt most csinálunk ebben a teremben és belevihetitek az életetekbe, csodás dolgokat hoz majd az életetekbe. Tudjuk, hogy a környezet, a körülmények nehézkesek, mert arról van szó, hogy elveszítitek az állásokat és agonizáltok épp, azt kérdezték, hogy mi jön most? Mi érkezik most a helyére ebben az új energiában. Általában nem tudjátok elsőre mi is jön, majd csak később mutatja meg magát, de oly sok potenciálotok van az életetek változásaiban, amelyek csak rátok várnak, hogy felhagyjatok a játékokkal. Hagyjátok abba a kifogások gyártását, hagyjátok abba a „mi lesz ha” típusú dolgokat. Hagyjátok fel minden kifogással és engedjétek megtörténni. És ez az izgalmas abban, amit együtt fogunk majd csinálni.

Merre megyünk majd együtt? Elképesztő dolgok korlátok nélkül és furcsa dolgok történnek majd. (nevetés) Furcsa, váratlan dolgok jönnek majd. Ez a szépsége ennek az új energiának. Teljesen váratlan dolgok. Tudjátok, a régi energia nagyon is kiszámítható minták alapján működik. Ezért lehet leírni a matematikával, a tudomány eszközeivel, a fizikával. Nagyon is kiszámítható. Rendkívül kevés igazán új görbe található benne. Nagyon lassan alakulnak ki új görbék, több évezred kell ahhoz, hogy egy valódi változás legyen a tudatosságban. Az új energia és a régi energia (ahogy hívjátok) kombinációja fenomenális, váratlan.

Váratlan változások

És ez az egyik üzenetem mára, nyitok majd neki egy fejezetet, jövő hónapban, ha átveszitek az összefoglalót külön címe lesz: Váratlan változások. És ez a mai kérdésem a számotokra: Készen álltok-e a valóban váratlan dolgokra? Bíztok-e magatokban, hogy a legcsodálatosabb dolgot teremtitek majd meg? És mielőtt igennel válaszolnátok, mivel tudom, hogy ez ökörség, nem bíztok magatokban. Féltok a változástól, azon tépelődtek, mi jön majd, vajon éhen haltok majd, vagy utcára kerültek? Ez nem számít. Soha sem haltok meg. Itt hagyjátok a fizikai testet, de nem haltok

meg valójában, igaz Richard? És az élet egyre jobb lesz, igaz Richard?

Richard: Így van.

ADAMUS: És a változások nagyon váratlanok.

Richard: Nagyon váratlan dolgokat hoznak.

ADAMUS: És, amiket gondoltál öt-hét évvel ezelőtt, amit vártál, elképzeltél, annál jöhet sokkal nagyszerűbb!

Richard: Igen jöhet.

ADAMUS: És te ezt hogy csináltad, Richard?

Richard: Én megengedtem.

ADAMUS: Ah, kitűnő és most mindenki más így szól a teremben, de én is megengedtem! Amikor te azt mondd, megengedem, az mit jelent valójában? Magyarázd el azt, hogy te hogyan engedted meg, hogy engedted ezeket?

Richard: (nevet) Ah... hogy érzem a szívemben, hogy ez az enyém. Hogy már meg is van.

ADAMUS: Hm... Ez amolyan édeskés, cukros válasz volt. Richard ezzel nem segítesz nekik. Mert én tudom, sokat beszélgettél velem és Tobiással is, aki könnyebb eset volt. De amikor azt mondtad: megengedted, akkor elérkeztél az életedben egy pontra, ahol már nem maradt semmi.

Richard: Hát igen...

ADAMUS: Ez elég furcsa formája a megengedésnek, nem? Amikor már nincs miért élned. Amikor már nincs miért élned, akkor nagyon kevés dologtól félhetsz, azon kívül, hogy a mennybe vagy a pokolba juss. (nevetés) Lementél a legaljára, mondhatjuk, mindent kiürítettél, küzdöttél, agonizáltál, könyörögtél - nem nekem, hanem Tobiasnak. Kértél, vallottál, szenvedtél, majd végül elengedtél mindent teljesen. Azzal, hogy elengedtél mindent, elengedted azokat a falakat is, amelyek a között álltak, aki voltál és ami valójában vagy. Az összes potenciál előtt, amely készen állt arra, hogy megérkezzen az életedbe. Tehát, amikor eljutottál erre a pontra, ezek végül megérkeztek és meg is jöttek. És van még ott belőlük bőven egyébként, az nem az összes potenciál volt, csak az elsők, amelyet még sok követ. Shaumbra, ez nem egy propaganda beszéd, egyáltalán nem az. Itt most nem próbálok valami nagyszerű és magasztos képet festeni, amitől egy kicsit boldogabb és egészségesebb emberek lesztek. Tovább fogunk menni az emberi létezésen túlra. Az emberi minőség egy illúzió. Egy csodálatos illúzió. Egy értékes illúzió, amely által igazán megtanultok a lelki síkon olyan dolgokat, amelyeket sehol másutt nem tanulhattok meg. És ezért jött Linda Eesából.

Eesa egyébként a ti fogalmaitok szerint Yeshuát jelenti. Jézust. Egy szimbolikusabb rendszerben Sananda Házát jelenti, amely egy angyali rend, amely a Fénnyel dolgozik. Linda te azért jöttél ide, hogy a Fényről tanuljál. De, hogy tanulhass a Fényről, előbb a sötétségről is kellett tanulnod. Hm... Amint integrálsz mindezt, amit itt tanultál ezen a csodás bolygón és egyéb helyeken - most nem megyek bele a részletekbe, csak egy kis próféciaát adok most át. Vagy épp ígéretet.

Amikor Franciaországban leszünk - hamarosan odalátogatunk. Amikor ott leszünk, tanulni fogunk arról, hogy mi is a Fény és a Sötétség valójában. Néhányan azt gondolják, hogy azért megyünk oda, hogy megsirassuk a Katárokat. Én nem gondolom, hogy azért mennénk oda, hogy megsirassuk őket. Azért megyünk, hogy megtanuljuk, hogy mi a Fény és a Sötétség valójában. Megtanuljuk majd, hogy miként érthetnénk meg ezt a legbelsősegebb szinten. Van... megőrzöm ezeket a gondolatokat inkább a túránkra.

Tehát Sananda a fényről szól és a világnak szüksége volt a fényre. Mindannyian ezért vagytok itt. Az angyalok tudatának szüksége volt arra, hogy megértse a Fényt a sűrű anyagban. Ebben a

valóságban, így ide jöttetek. Sananda a fényt hozza, tehát innen jöttetek. Sokan közületek más spirituális családokból jöttetek, de ez nem számít már, mert kizártak benneteket. (nevetés) Valóban! Igen, és tudjátok, miért? Mert...

Pete, te is ezt kérdezted tőlük. Nagyon régen, amikor elhagytad Mihály Rendjét, azt mondtad nekik: „*ha eljutok egy pontra, és visszajelek nektek, akkor zárjatok ki.*” Engedjétek el engem, én spirituális Családom. Ez az egyik legrégebbi kapcsolat és a legrégebbi karma, amivel rendelkeztek. És fáj az elválás. Amikor érzed, hogy a szellemi családod energiáiról lekapcsolódtál, az angyali családotról, amely szinte kezdetek óta veled volt... Micsoda elhagyatottság érzés. Érzed magadban valahol, azt mondd, miért élnék tovább? Már nincs semmim. Természetesen itt a biológiai, vér szerinti családom, de arról nem kell beszélnünk, néhányan olyan gyorsan választották ki őket, nem sok gondolkodás előzte meg, jöttetek, mert készen álltatok arra, hogy bármit megragadjatok. De a szellemi családod kizár benneteket? Na, ez fáj. De tudjátok, ez egy lépés - félek ettől a szónoktól... (nevetés) -, egy lépés a szuverenitásotokba.

Amikor a spirituális családok elenged benneteket, az valóban fáj. Tulajdonképpen most a vér szerinti családokra kenitek. A biológiai családokkal helyettesítettétek be a spirituálisat. Miért bántak így velem, miért hagytak el engem? Miért hagytak magamra, vagy miért gúnyolódnak velem úgy? Valójában ez csak utóhatása ez a spirituális családokkal történeteknek.

Nos, Shaumbra... kicsit elkalandoztam, de élvezem.

Vissza a házi feladathoz

Szóval a házi feladat, amiről beszéltünk a múltkori találkozókon, olyan fontos volt: a Tisztelet.

Tisztelet

Mennyi lehetőségek adódtak az elmúlt hónapban arra, hogy másokat tiszteljétek? Választási lehetőségek volt: tiszteltek vagy ítélkeztek. Tiszteltek vagy kritizáltak? Tiszteltek vagy azon tűnődtek, mi a baj velük? Ha másokat tiszteltek, megtanuljátok magatokat is tisztelni, de szükségetek lesz erre a tiszteletre, mert amikor az új energia valóban részévé válik az életednek, az nagyon gyorsan dolgozik majd és a tisztelet, amivel lesztek magatok és mások iránt, egyet jelent majd a könnyedséggel. Azzal a könnyedséggel, amellyel dolgozol majd az Új Energiával és annak megvalósulásaival az életedben. Tehát a tisztelet nagyon-nagyon fontos.

Teremtés

Beszéltünk a teremtésről, hogy teremtsetek bármit! Én ezt sürgettem a Wisconsin-i találkozónk alkalmával (Új Energiás Misztérium Iskola) – hogy teremtsetek bármit, valamit.

Shaumbra, köztetek oly sokan szerettek belemerülni a hosszú beszélgetésekbe. Szerettek innen fentről elmélkedni és pontosan ez is történik, kezdtek egy kissé megbolondulni. Szerettek arról beszélgetni, hogy miért nem mennek a dolgok az életekben. És ha adok nektek egy választ - természetesen az álom állapototokban történik mindez, ott beszélgetünk - azt mondom, csinálj valamit. Engedd meg, ahogy Richard is tette, de ne merüljétek le a legmélyére, ahogy Richard tette, engedjétek meg! Aztán egy hét múlva visszajöttök és szeretnétek ismét beszélgetni és egy másik választ kapni. Szinte függök ezektől a hosszú beszélgetésektől. Valamilyen okból kifolyólag azt gondolom, hogy kielégíti egy részeteiket. Valóban vannak történetek, hosszú történetek és ezek átmeneti önigazolást nyújtanak nektek. Azt hiszitek, hogy ad nektek egy igazolást arra, hogy miért is ne csináljatok semmit, hogy miért ne ültessétek át a gyakorlatba itt a Földön azt, amit tanultatok.

Pakaua

Aztán itt a totemállatokkal való munka, a Pakauával. Néhányan azt mondtátok: „*ó, én ezt már csináltam régen is.*” De nem így, mint most. Van, aki azt mondja, úgy hangzik, mintha visszafelé mennénk. Igen, egy szempontból igen, mert ismeritek az eljárást... Azért fogjuk használni, mert ez a Pakaua elindul majd és elvégez dolgokat majd nektek, Robert. Amíg ti itt ültök, ő képes lesz ott kint lenni és nektek dolgozni, segít majd energetizálni potenciálokat és örködni. Megfigyelhet más energiákat a teremben, akár most is. Amint észrevehettétek, ma elég tiszta itt az energia. Előfordul, hogy sok sötét energia és entitás kísér bennünket, hogy megpróbáljanak megzavarni bennünket. De ma nem volt semmilyen zavar itt. Ó, itt vannak körülöttünk, még ez az elsötétítés sem tudja őket távol tartani, de távol állnak, mert vannak itt elefántok és párducok és egy tigris, néhány kígyó és egy teknős... és... (nevetés) mind a többi Pakauak.

Ezek a Pakauák - bár szerettek olyanokat választani, mint a párducok - nem azért állnak itt, hogy támadjanak, nem idomítottátok őket arra, hogy bárkit is bántsanak.

Ám, ha valamelyik sötét entitás, amely szeret erre lógni néha-néha, megérzi a pakauátokat és az küld neki egy nagyon világos üzenetet, amely azt mondja: ne szórakozz ezzel a személlyel. Egy kicsit olyan, mint amikor van egy riasztórendszeretek a házatokon. A rablók inkább a szomszédhoz mennek majd, mert az könnyebb és gyorsabb. Ha a pakauátok ott van, mint olyan sokatoké, egy gyönyörűség... egyféle gyönyörű energiát hoz létre, amely nem egy korlát vagy fal, nem egy pajzsot, nem építünk falakat, hanem itt van egy részetek, amely azt mondja: Ő egy szuverén lény, menj és szórakozz másutt. Mással. Ez egy szuverén lény.

Ezek a sötét entitások egyáltalán nem olyan okosak egyébként... (nevetés) túlságosan sokat adtok nekik az energiáitokból, magatokból.

Csak azért, mert meg tudnak ijeszteni benneteket, vagy megszedítenek, esetleg hánynod kell tőlük, egyáltalán nem olyan okosak. Amint meglátják a totemeteket, tudni fogják, hogy ez egy tudatos ember. Dolgozzatok a totemetekkel. Aludjatok velük. Vigyétek el őket sétálni. Elvisszük majd itt sétálni őket egy pár pillanat múlva, autózzatok egyet velük és vegyétek észre, hogy átalakulnak, mert képesek alakot váltani, amit meg is tesznek. Némelyikötöket megzavart az, hogy kiválasztottatok egy héját, majd a következő pillanatban már egy delfinné változott. Ez meg mi volt? Csupán energia. Energia, mely szabadon áramlik és szabadon alakul. Egyik pillanatban használod a héja energiáját és szépségét, aztán a következő pillanatban a természetes affinitásodat és kapcsolatodat a delfinekhez.

A pakauak hajlamosak visszatérni ahhoz az alakhoz, amellyel kezdetben rendelkeztek, ha az egy héja volt és delfin lett belőle, akkor hajlamos lesz visszaváltozni a héja állapotba. De bármi lehet, bármilyen formában dolgozhat nektek, amit ti választotok. Ez szeret átmenni az egyéb dimenziókba ez az aspektusotok, amely átmegy az egyéb dimenzióba, a ti kérésetekre. Amíg ti itt, ebben a valóságban dolgoztok oly sok egyéb ügyeken. Ahogy összekapcsolódtok... egyébként nagyon kreatív... a ti kifejeződésetek, amelyet kiküldtök odaátra, nem nagyobb, nem okosabb nálatok, nem mondja meg mit tegyetek, hanem a ti szolgálatotokra van itt. Dolgozzatok együtt vele. Nem csak egyetlen résszel rendelkeztek, nem egyedülállókat vagytok.

Aandrah ezt jobban tudja mindenkinél és azt is ismeri, hogy az emberek rendelkeznek azzal a furcsa szokással, hogy túlon túl meg akarják határozni önmagukat. Ennek a másik oldala az, amiről Aandrah szintén mesélhetne nektek, hogy vannak olyanok is, akik túlon túl széttördelték magukat. A több személyiséggel rendelkezők. Félték meghasadni. De mi van, ha azt mondom nektek, hogy ti már meghasadtatok, de megtanultátok azt is, hogy hogyan egyesítsétek ismét magatokat. Ti már tudjátok, hogyan egyesíthetitek ismét magatokat, hiszen itt mindenki - ezt is megmondhatja Aandrah - átesett már egy meghasadáson valamikor az időben, ebben az életben vagy egy

másikban. Tehát tudjátok, hogyan egyesítsétek magatokat. Most, hogy már rendelkeztek ezzel a tudással vagy bölcsességgel, engedjétek magatokat kinyílni és kitágulni. Itt van most a Pakaua... És beszéltünk a komédiázásról is. Meg akarjátok határozni magatokat.

David, most téged ragadlak ki, de ez mindenkire vonatkozik. Szóval meg akarod határozni Davidet és miközben meg akarod határozni Davidet, nagyon mentálissá, struktúrálttá válsz és elakadsz. De mi átalakítjuk az energiát és átalakítjuk a definíciókat, ebben áll a mi munkánk, ahol is nem csupán egy test-elme személyiségként vagytok. Azt hittétek, ti vagytok a történelmetek. Egyikötök sem a történelmetekkel, történetetekkel azonos, Kathline. Azt mondtad, nem emlékszel arra, hogy beszéltünk. Azt hittem ennél fontosabb vagytok a számodra. (nevetés)

Azt hiszitek, ti vagytok a történelmetek. Pedig egyáltalán nem így van, ez illúzió. Nem vagy azonos azzal, ahonnan jöttél, Larry, csak nagyon kicsiny részben.

Újrafogalmazni Önmagad

Tehát ez az egész az újrameghatározásról szól majd, az átfogalmazásról ahelyett, hogy próbálnád magadat Davidként meghatározni vagy akként, ahogy hívnak. Tudod mennyi energiád megy el arra, hogy próbáld megtalálni magadat? Szinte az összes. Próbáld megtalálni, meghatározni magadat. Miközben igazából el kellene veszítened ezt az önmagadat. Túl sok időt töltötök azzal, hogy kérdezzétek: Ki vagyok Én? Ahelyett, hogy csak ennyit mondanátok: Vagyok, Aki vagyok. Vagyok, Aki vagyok. Nem számít hogy David, vagy Donald, vagy Mary. Túllépünk majd ezeken az emberi definíciókon, rendben van? Ó, ezt most mondjátok...

(Nevetés) Lesznek majd időszakok, amikor kényelmetlenül érzed magad és mások majd megkérdezik, mi a baj veled? És majd mondják: „*Ó én tudtam, ismertem ezt a csoportot, akikkel vagy.*” Mert tudod, amikor visszatérsz egy ilyen találkozóról vagy tanfolyamról, akkor ragyogva térsz vissza. Egy kicsit fényesebben, kicsit intuitívabban, szabadabban térsz vissza és a többieknek ez nem feltétlenül fog tetszeni, azt mondják majd: „*mit tesz veled ez a csoport? Hm?*” Szóval lesznek, akik kritizálnak és nem értenek, de ez nem számít, nem számít.

Az egyedüli dolog, ami számít, az a kapcsolat közted és a lelki önvalód között. A lelked és közted. Ennyi, semmi más nem számít. Ne foglalkozz azzal, hogy mások mit gondolhatnak - ezt már Tobiástól is hallhattátok – mert valójában kétségbeesetten szeretnék, hogy más legyél, és különbözz tőlük.

Ezt jó értelemben mondom, tudni szeretnék, hogy valaki majd úttörő lesz és így túlléphet mindezekén.

Elmebetegségek

Tudjátok, a mi közös munkánk során meg fogjuk érteni, hogy valójában mik is a mentális betegségek és hogy ezek a szegények, akik a kórházakban vannak – én most nem azért neveztem őket szegénynek, mert mentálisan összeomlottak és egy mentális betegségük van, megbolondultak. Ez rendben van, ez egy csodálatos tapasztalat, amin mind átmentetek, ugye? Ez csodálatos. De hogy bezárják őket és begyógyaszerezik őket, az bűn. Ez megvetendő. Mert van egy lény, aki érdekes tapasztalatokon esik át, egy mentális összeomlást kapott, mentális betegsége van, vagy minek is nevezzük és azt mondjátok, ez már így nem illik bele abba a helyes kis definíciónkba, amelyikkel az embereket meghatározzuk – kicsit atlantiszi energia ez. Tehát mit teszünk velük? Adunk nekik egy kis gyógyszert, hogy olyanok legyenek, mint mi... nem rád mondtam, Inez, neked nincs szükséged drogokra! (nevetés)

És ezzel lecsöndesítitek őket, lenyugtatjátok őket és bezárjátok őket egy kis szobába.

Kedves Shaumbrák, egy csomó sötét energia a Földön ebből fakad jelenleg, mert ezek az emberek elképesztő lények. Ahelyett hogy bolondoknak neveznénk őket, mondjuk csak azt, hogy tapasztalnak éppen valamit. Ezek az emberek rengeteg energiával bírnak, mert nincsen meg bennük az a rengeteg korlátozás és gátlás, amely néhányunkban megvan. Tehát ők az energiáikat hagyják szabadon vadulni, és ez itt kint történik, pszichikai energiaként benneteket zaklat éjszaka. Benneteket kísértenek, mert érznek egyfajta vonzást az irányotokba. Éreznek egy kapcsolatot hozzátok, mert képesek érezni valamit az energiáitokban, amely azt mondja nekik, hogy nektek is volt egy összeomlásotok egyszer és túljutottatok rajta! Most nem a jelenlegi életről beszélek, hanem valamilyen másik időszakról. Ti tudjátok a választ a kérdésekre, ezért környékeznek meg benneteket oly gyakran. A pszichikai energiáik, amelyek félre vannak tolva... Túlságosan sok időt töltök el, de ez a kérdések és válaszok. Akkor most vágjunk bele abba, amiről ma valóban akartam beszélni...

LINDA: Olyan, mintha egy élő- kérdések és válaszok részt csináltál volna.

ADAMUS: Igen. Nos, lássuk, miről is fogunk ma beszélni, vegyünk egy mély lélegzetet.

LINDA: Akkor most kezdod?

ADAMUS: Igen ez volt a bevezetőm, (nevetés) ez volt a monológ. (nevetés)

Igen, a kérdések és válaszokat valószínűleg már most meg tudnám válaszolni, anélkül, hogy tudnám, hogy miről is szólnak igazán: Az élet szívás, juss túl rajta. (nevetés)

Megválaszolom őket mind, azokét, akik most itt sorban állnak majd! (nevetés)

Azt mondjátok...

Én megadom nektek a választ és a kérdést is. A válasz az, hogy játszotok egy játékot, találjátok ki, hogy mit szerettek annyira ezen a játékon?

A kérdés pedig: Adamus, miért ilyen nehezek a dolgok, miért nem jönnek össze a dolgok, miért ilyen szar az életem, miért nem tudom... (hm-hm) – töltsd ki a pontozott részt. Ez a kérdés, újra és újra ezt ismételtétek.

A válasz: Választottatok egy játékot. Nem valaki más választotta nektek. Tehát lennie kell valaminek, amit nagyon szeretsz ebben a játékban, fedezd fel, mit is szeretsz annyira abban, hogy egy nagyon szörnyű kapcsolatban benne maradsz: hibáztathatsz valaki mást. Nem kell önmagadért felelősséget vállalnod. Ez a válasz. Ez történik. Nem azért maradsz benne, mert nincs pénz, hanem azért maradsz benne a szörnyű párkapcsolatban, mert áldozat vagy. És szereted ezt. Én is szerettem, egy pontig. Talán egyszer majd belefáradtok. Úztok egy játékot ezzel az energiával, ugye Aandrah?

AANDRAH (Norma): Igen.

ADAMUS: És bármikor kiléphetek ebből a játékból. Azt mondjátok, hogy de Adamus, nincs semmi pénzem, mit fogok tenni? Nem tudom, nem számít és valóban nem számít. Lehet hogy csak újra élvezed majd az életet.

Lehet, hogy a betegség, amely a tiéd, elkezd kitisztulni belőled. Lehet, hogy talán meglátod újra az életerő színét, vagy azt, amit Tobias a magasabb rendű életnek hív. Talán szembe kell nézned önmagaddal. Ez a legnehezebb mindközül, de a legszebb is. A legcsodálatosabb, hogy szembesülsz önmagaddal. Ó! Az önvalód tele van szeméttel és azzal, amit korábban mi démonoknak és sárkányoknak neveztünk és minden egyébbel. De ezek nem valóságosak, mert ezek csak elakadt energiák, amelyek kétségbeesetten szeretnének kioldódni. Tehát.

Beszélgünk most a mai témánkról. (nevetés)

Most, hogy átvettük a kérdéseiteket és válaszaitokat... (nevetés) Van még egyéb is? És egyébként

nem tudom, hogy a nagymamátok épp hol van odaát, ugyanis lefoglalt az, hogy Párizsban madár voltam, és veletek is dolgozom. Keressétek meg ti magatok, használjátok a ti saját pszichikai képességeiteket! A nagymamátok valószínűleg... jól van, jól van. Van-e még kérdés?

LINDA: Nem! Nincs!

ADAMUS: De van néhány, gyerünk elő velük, hogy aztán tudjunk dolgozni.

LINDA: Valóban megválaszoltad... és...

ADAMUS: Tudod, hányszor válaszoltam meg ezeket?

LINDA: Tudom. Csak megerősítésre vártak.

ADAMUS: Van-e valamilyen új energiás kérés mára?

LINDA: Nem, nincs.

ADAMUS: Nincs. Kérdés, bátorság, merészség! Kell nekünk egy mikrofon, Linda az Eesából majd elviszi oda.

Kérdező 1: Mik ezek a bizsergések, szikrák, ezek az energiák a testemben? Ez valami új dolog.

ADAMUS: Igen, ez amolyan... Cauldre nem akarja ezt kiejteni, úgyhogy becsukom a szemét és mondom: Olyan ez, mint egy spirituális orgazmus, ez megy végbe benned. Ezen keresztül behozod a saját isteni energiáidat, amely hosszú időn át el volt zárva előled. Ezekkel kezdtél egy csodálatosan új kapcsolatot kiépíteni. Minek is nevezted őket? Bizsergető... ?

Kérdező 1: Szikrák?

ADAMUS: Energiák! Amelyek átmoszák a testedet. Nagyon édes érzés ez a fejtetőn, ezt most azoknak mondom, akik szintén érezni fognak hasonlót, és néha a harmadik szemnél, és néha a has környékén is jelentkezhet. De nem mindig szikrázó érzés, néha olyan, mint a pillangók. Ez a kapcsolatot önmagaddal, az isteni Éneddel. Lélegezd be! Ne mondd azt, hogy ez egy angyal vagy ne tulajdonítsd ezeket senki másénak, ez te vagy. Erről van szó, ugyanakkor jön mellé egy kis Új Energia is, amiről beszélni fogunk mindjárt.

Kérdező 1: Köszönöm, biztos megszakítottalak.

ADAMUS: Nem, semmi gond. Ez a bizsergés, ahogy mondtad, mi nem így hívjuk, de a bizsergés, csiklandósság jó kifejezés rá, szóval nagyon intenzív vegyi hatással bír a testedre és az elmédre, ha nem lököd el magadtól, hanem belélegzed. Nagyon is alkalmas arra, hogy visszaállítsa az egyensúlyt a testedben. Szóval, amikor ezt érzed, akkor függetlenül attól, hogy épp mit csináltál, hagyj magadnak időt arra, hogy beszívjad, befogadd ezt. Ez az isteni minőség, amely nem hirtelen becsapódással érkezik, hanem kis mennyiségben mindig fokozatosan szívódik fel a megfelelő arányban. Köszönöm.

Kérdező 2: Adamus, múlt héten beszéltünk az energiák irányításáról, vezérléséről. (az Új Energiás Misztérium Iskolára utalva)

ADAMUS: Igen.

Kérdező 2: Amikor a tudatos döntések meghozatalára gondolok, akkor az nekem olyan, mintha irányítanám az energiákat és ez a kettő megegyezne. Kíváncsi lennék a te meglátásodra ezzel kapcsolatban.

ADAMUS: Igen. Te most Az Új Energiás Misztérium Iskolában elhangzottakról beszélsz, ami egy kicsit kiragadott téma így, a szöveggörnyezete nélkül, hacsak valaki nem élte át a több napos folyamatot, ami ott volt. Az egyik dolog a tudatos döntés meghozatala. A legtöbben dolgoztatok már ezzel, mégsem érzitek magatokat olyan kényelmesen ebben a közegben. De legalább eljutottatok

arra pontra, amikor is elkezdtek néhány döntést meghozni ahelyett, hogy csak várnátok, hogy a Sors majd a szárnyai alá vesz benneteket. De nem tudjátok, hogy helyesen hozzátok-e meg ezeket a tudatos döntéseket, helyesen jelenítitek meg őket? Így továbbra is... (Adamus meglát egy tálca sütit, elvesz egyet és elkezd majszolgatni) (Nagy nevetés) – (teli szájjal folytatja)

Továbbra is sok beszélgetésünk van arról, hogy jól csináljátok-e... Hm... Finom! (nevetés) Az energiák vezérlésével a Misztérium Iskolákban dolgozunk, ez a tudatos döntés következő lépcsőfoka. Ám mielőtt elkezdenél dolgozni vele, először is meg kell bizonyosodj afelől, hogy a tudatos döntés tényleg különbözik a sima döntéstől. Ugyanis tudod, hogy voltak furcsa pillanatok az Iskola alatt a teremben, néhány kényelmetlen pillanat és azoknak, akik csak most kezdtek el a tudatos döntés fogalmával és alkalmazásával ismerkedni... (Adamus újabb sütit eszik majd megszólal: Embernek lenni... Ez embernek lenni...)

LINDA: Ne zavartasd magad, csak folytasd!

ADAMUS: Ha valaki ezen a ponton kapcsolódik be anélkül, hogy dolgozott volna a tudatos döntésekkel és más gyakorlatokkal, melyeket a misztériumiskolákban végeztünk, annak bizony lehetnek hátulütői, érdekes módon. Tehát a tudatos döntés az alap, az alaplépés. Így van! Akkor most lássunk neki...

LINDA: Csak most kezdted?

ADAMUS: Ma már nem lesz szükségünk a Kérdések és Válaszokra.

LINDA: Ok.

A Történelem Illúziója

ADAMUS: Ok. Nos. beszéltünk egy pár perccel ezelőtt a történelemről. A történelem teljes mértékben illúzió. Csupán illúzió. A történelem az, amit leírtak. Az csak egy szemszögből nézvést volt olyan, nem az, ami valójában történt.

Azt hiszitek, hogy volt, létezett ez a lineáris fejlődés, Lemúria, Atlantisz, első világháború, második világháború? Hát, egyáltalán nem így volt.

Ahogy a klassz filmünkből is kiderül, amint eljön egy pont és felnyitod a tudatodat, rálátsz ennek az illúzió voltára. Csodálatos illúzió ez. Sokaknak az illúzió egy negatív jelentést takar, de ez csak egy illúzió. A történelem önmagában egy óriási illúzió, amit az emberek magukévá tesznek, mert valamit leírtak, valami papírra került és akkor onnantól már az úgy is volt. Minden idők egyik legnagyobb illúziója - egy könyv pár lapja miatt - a Biblia. És Yeshua története. Óriási illúzió. Az emberek ezt beveszik. Mi a történelem? Leírták egy könyvbe és Isten azt mondta, nem változtathatsz rajta. Hányszor változtattak rajta mégis? Micsoda illúzió Yeshua története? Elég nagy ahhoz, hogy Yeshua vissza akarjon jönni, hogy pár fenékbe rúgást elvégezzen, mert ez nem az igazság! Mert ez nem igaz.

Egy része valóban megtörtént, egy része. Volt egy része, amit átírtak... Ne aggódj, nem hallgatnak bennünket... (nevetés) majd később hallgatják meg, amikor már nem lesztek a városban!

A ti történelmetek... Én nem vagyok valami rajongója az elmúlt életeknek, mert emlékeztek a napjára annak, amikor belecsavarodtatok az előző életeitek történeteibe, hogy kik és mik voltatok és hasonlók. Ez lenyűgöző és érdekes, de csak egy részletekről van szó. A történelem egy hatalmas illúzió és ma visszamegyünk és kinyitogatunk egy pár ajtót. És mielőtt ezt megtennénk, szeretném világosan megfogalmazni: ha kényelmetlenül érzitek magatokat a gyakorlattól, vagy közben bármi miatt, akkor ne csináljátok. Később is meghallgathatók, elolvashatók, elvégezhetitek később is. Ha nem érzitek jól magatokat ezzel kapcsolatban, teljesen rendben van, nincs ítékezés e fölött, mert amit ma tenni fogunk, az veszélyes. Nem bánjátok, hogy veszélyes? Hazudtok! (nevetés)

Ellene vagytok a kockázatnak most? Nem. Látod, ez így igaz. Nem vagytok ellene.

Tehát vissza fogunk menni. És a célunk azzal, hogy visszamegyünk - ahogy beszéltünk róla legutóbbi találkozásunkkor - az, hogy megértsük, hogy ami a múltban veletek történt az nem a történet teljessége. A család, amely a tiétek ebben a létidőben, egy illúzió. Az illúzió azt jelenti, hogy egy a számos valóság közül. Az illúzió nem azt jelenti, hogy nem valóságos, hanem azt, hogy egy a sok közül. Tehát a jelen életek családjáról azt mondjátok, ez a családom, van egy papírom róla, ebbe a családba születtem bele. De talán nem is, talán nem is. Talán nem is ez a te családod, amiről azt gondoltad, hogy a tiéd. Ez egy csodálatos, csábító, nagyon valóságos illúzió. De talán nem ez az egyedüli család, ami a tiéd. Talán egy jó családot választottál magadnak ehelyett. Egy csodálatos, szeretetteljes, támogató, gazdag családot választottál magadnak, amely kedves dolgokra tanított, és amelyben szépeket mondtak neked. Talán. Talán volt egy családod egy teljesen más kultúrában. Volt valaha olyan érzésed, hogy egy teljesen más kultúrából vagy? Alkalmassint megkérdezted magadtól, hogy mit is keresek én ebben a kultúrában? Talán egy másikban kellene lenned. Mert a történelem egy csodálatos illúzió. Ma vissza fogunk menni és használni fogjuk a tiszta tudatos döntést. Ki fogjuk nyitni a kapukat.

Visszalátogatni a múltba

Tartottunk már egy főpróbát és ezt tudni fogjátok, azon nyomban, amikor emlékezni fogtok rá, hogy volt olyan álmotok, úgy nagyjából az elmúlt egy évben, bármikor is, amikor lefele mentetek hosszú folyosókon. Hosszú folyosókon sok ajtóval. Vagy eltévedtetek épületekben, házakban? Vagy volt-e olyan álom, melyben sok ajtó közül kellett kiválasztanotok, hogy melyiket is nyissátok ki. Ha volt bármilyen ehhez hasonló álmotok, az annak a jelölője, hogy átmentetek ezen a főpróbán. Van egy mondás az átlagemberek számára: ez – és ti valószínűleg nem ebbe a kategóriába tartoztok – ez a mondás azt mondja: Sose menj vissza (ne nézz soha vissza), ne áss ki dolgokat! Mi nem azért megyünk vissza, hogy kiássunk dolgokat, nem azért megyünk vissza, hogy átdolgozzunk dolgokat, hanem azért, hogy kinyissunk ajtókat, kapukat. Mert legyen szó a jelen életről, vagy bármely ezt megelőzőről, vannak potenciálok, amelyek ugyanannyira valóságosak, mint azok, amelyeket az emberi síkon kijátszottatok. Ezek léteznek és valóságosak, semmivel sem kevesebbek annál, amit végül is kiválasztotok magatoknak, hogy megtapasztaljátok őket a fizikai síkon. Ezek az energiák elérhetőek a számotokra most.

Ezek az energiák szeretnének most találkozni veletek a jelen pillanatban. Számos energia fog megjelenni, érzések és reakciók, amint kinyitjuk ezeket az ajtókat. És nem dolgoztok, hogy ítélkezzetek felettük, vagy megküzdjétek velük, ezért kértem tőletek azt a múltkori találkozásnk alkalmával, hogy tiszteljétek mindent. Tiszteljétek ezeket az energiákat is, amelyek az ajtók felnyitásával előjönnek majd. Ha voltak üzött álmaitok mostanában, az valószínűleg azért lehetett, mert a főpróbánk alkalmával kinyitottatok egy-két ajtót, és néhány elég dühös energia szabadult ki onnan, mert már jó ideje be voltak oda zárva és most már készen álltak arra, hogy kijöjjenek. Így lesz olyan, amely majd egy nagy háború formájában jön elő. Más energiák pedig igen szeretetteljesen, gyengéden jönnek majd elő és beáradnak az életedbe. És ha nem tudatosítod őket, akkor rálépnek majd a lábadra, (nevetés) hogy magukra vonják a figyelmedet. Ezek az energiák visszatérnek hozzátok, ahogy kinyitogatjuk ezeket az ajtókat...

Én most nem az elfojtott emlékekről beszélek, hanem potenciálokról, olyanokról, amelyeket sosem valósítottál meg. Például volt egy olyan életed, amikor lehettél volna egy nagyszerű gyógyító, és ehelyett valami teljesen mást választottál akkor, ám a nagyszerű gyógyító potenciálja továbbra is ott van. Továbbra is aktív és áramlik. Nem vesztetted el, nem szűnt meg létezni. Talán lehetett volna olyan életed, amelyben sok-sok ember vezetője lettél volna. Felelős lettél volna értük. De végül nem ezt választottad, hanem egy olyan életem, amelyben háziasszony voltál, vagy valaki másnak a segítője. Nem engedted meg ezt a kifejeződést, nem ezt választottad, de ettől még továbbra is ott

van. Az összes ilyen potenciálban...

Egyébként beleőrülhettek abba, ha elkezdtek gondolkodni ezeken a potenciálokon, azt mondjátok, ha egyet választok a valóságomul, akkor mennyi potenciál van még azon kívül? Szinte végtelen. Ha lenne egy táblám, amire írhatnék, akkor most rajzolnék egy kört. De nincs is rá szükségem, mert így is látjátok. Van egy kör, amely tartalmazza a legnagyobb valószínűséggel megvalósuló potenciálokat. Itt azokra gondolok, amelyek a leginkább kiegészítik az utazásokat, amelyek a legnagyobb fejlődést engedik meg a Lelketeknek, és azokra, amelyek vonzanak benneteket. Tehát ezek vannak a nagy körben. És a valóság, amit kiválasztottatok, ennek a középpontjában van. Emögött van egy másik kör, egy kicsit kisebb, amely a másodlagos, tartalék potenciálokat tartalmazza. Ezek nem rendelkeznek olyan erős energiákkal és dinamikákkal, mint az elsődleges potenciálok, de mégis itt vannak. Aztán szinte a végtelenségig gyűlnek a potenciálok, ott volt a potenciálja, hogy meghaljatok kisgyermekként, de nem így lett, volt egy potenciálja annak is, hogy többszemélyiségűek lesztek ebben az életben, de végül nem lettetek, tehát egy sor kör van, különböző szintű kisugárzású potenciálokkal. Tűnhet úgy, mintha ez a végtelenségig így folytatódna, azt kérdezitek: Hol ér ez véget? Mennyi potenciálom van erre az életre? Milliárdok? Bizonyos értelemben nem számít. Mert nem mennek a végtelenségig a potenciálok, az történik inkább, hogy eljuttok egy olyan pontra, amikor az egész ismét egy kört alkot, nem nyúlik el a végtelenségig. Valójában semmi sem megy a végtelenségig, sem a fizikai univerzumotok, sem az idő, sem a tér. Nem a végtelenségig érnek, hanem végül egy nagy hurkot tesznek, és visszatérnek. Ez fontos lesz majd később, amikor az Új Energia fizikájáról fogunk majd beszélni, de látom, hogy nagyon elhúzódik ez a beszélgetés. Van később egy találkozóm még, úgy hogy kezdjük a gyakorlatunkat.

Visszamegyünk, és ha bármi miatt aggódnátok, akkor hagyjátok ezt inkább későbbre. Egy egyszerű dologra mindig emlékezzetek az Új Energiában, hogy a Döntésről szól. Hozhattam volna egy halom ként és füstölőt és drágaköveket és minden körítést, táncoló zenekart, és táncosokat, hogy egyfajta ceremóniát is megteremtünk e köré, de nincs rá szükségünk. Ha szeretnétek, tartsátok nyitva a szemeteket vagy épp csukjátok be, nem számít, szeretném ezt a lehető legjobban leegyszerűsíteni. Most visszamegyünk. Abba az energiába, amely elő lett készítve mindannyiunk számára. Mindenki számára, aki most hallgat minket, vagy később olvas bennünket, vagy épp itt van személyesen, az energiák elő lettek készítve, hogy visszamehessünk a múltba. A múlt önmagában is egy illúzió, csupán egy potenciál. És most egy pillanat erejéig hozd meg kérlek a tudatos döntést, hogy szeretnél-e a múltba, a múltbéli potenciálokba visszamenni. Nem kell igent vagy nemet mondanod szóban. És most csak képzelj el magadat a pakauáddal az oldaladon, mindegy, hogy repül, sétál, csúszik, úszik, repül, és menj vissza. Hogy is tesszük? Képzeljünk el egy hosszú folyosót, egy szépséges, tágas folyosót, amely szépen gondozott. Ez az Út, a folyosó, mely a múltadba vezet. És amint végigsétálunk ezen a hosszú folyosón, amely úgy tűnik, sohasem ér véget, mert az igazság az, hogy később visszatér önmagába egy kört formálva, de ahogy most végig megyünk rajta, előbb érezték a saját energiátokat, önmagatokat. Ez a képzelet műve, de a képzelet ugyanolyan valóságos, mint az, hogy most itt ülünk. Sétáljatok lassan, nem sietünk. Szépséges folyosón megyünk végig. Mentetek már szép folyosókon, akkor ezt idéztétek most fel. Nem számít, hogy szőnyeg borítja-e vagy szépséges olasz padlócsempe. A folyosót végig kísérik az ajtók. Lehet, hogy ezek csak illusztrációk, de ezzel most ne foglalkozzunk, szóval vannak ajtók, és úgy tűnik, minden ajtó zárva van, mert mindegyik a múltad egy potenciálját jeleníti meg. Nem számít, melyik létidőből származnak, minden egyes ajtó mögött ki nem bontott potenciálok vannak. Döntések, amelyeket sosem hoztatok meg, szerepek, amelyeket sosem játszottatok el, irányok melyeket sosem követtetek. Ezek mind ti vagytok, mind a tieitek. Mert az isteni Lelketek síkján megadtátok magatoknak ezeket a potenciálokat, az ajándékát a rengeteg potenciálnak.

Sosem létezett olyan, hogy Sors. Ti választási lehetőségeket adtatok magatoknak, opciókat. És noha egyet fejeztetek ki közülük, a többi továbbra is itt van, az energiáik továbbra is itt vannak a

számotokra. Az Új Energiában mindent újra egyesítünk. Ezek nem aspektusok, a hagyományos értelemben, ezek potenciálok. És ahogy végigmegyünk ezen a folyosón, felismerjük ezeket az energiákat, a múlt összes potenciálját.

Ha volt egy olyan létidő, amelyben megölték benneteket szó szerint, még idő előtt, lett légyen szó háborúról vagy betegségről vagy egy másik ember keze általi halálról, létrejött egy trauma, amelyet ti továbbcipeltetek az időn és téren át ebbe az életbe. Felismeritek, hogy vannak más potenciálok ezen ajtók mögött, amelyekben sosem ölték meg, potenciálok, amelyek szerint békében éltetek önmagatokkal és a világgal. Olyan potenciálok, melyek szerint örömet és szeretetet vittetek az életetekbe és a világba. Ezek mögött az ajtók mögött, a múltatokban, olyan energiák vannak, amelyeket sosem fejeztetek ki, sosem választottátok őket, olyan energiák, amelyeket sosem hoztatok be a fizikai valóságba, ám továbbra is léteznek.

Amint a folyosón sétálunk a pakauatókkal az oldalaton, megengedheted, hogy az ajtók elkezdjenek kinyílni. Nem neked kell kinyitni azokat, szinte maguktól nyílnak ki, ahogy elsétálsz mellettük. Miért? Mert most azt választod, hogy elengeded ezeket az energiákat. Azt választod, hogy behozod őket a jelen pillanatba, ebbe a valóságba. Azt választottad, hogy felismered mindenekelőtt azt, hogy a történelmetek, a történetetek önmagában illúzió. A történelmetek önmagában semmi más, csak potenciálok sokasága. Nem vagytok azonosak a történelmetekkel, a történetetekkel. Nem vagytok azonosak a múlttal, amiről azt hittétek, ti vagytok. És ez az ÉN VAGYOK elv. Ahogy a folyosón haladtok és az ajtók kinyílnak és elengedésre kerülnek ezek a potenciálok, talán nem most, majd csak később, de fel fogjátok ismerni, milyen sok potenciált teremtettetek. Felismeritek majd, hogy néhány dolog, amely megtörtént veletek a múltban és amiről azt hittétek, hogy igaz, csupán egy kifejeződése volt a valóságnak. Felismeritek, hogy az a pillanat, amiben éltek most rengeteg potenciállal van tele. És megyünk tovább a folyosón, lassan, szeretettel, és hagyjuk, hogy kinyíljanak ezek az ajtók, ez az energia nem fog téged soha elárulni. Még annak a potenciálja sem, amely szerint a sötét oldalra kerülnél, amely nagyon valóságosnak tűnhetett minden létidőben akkor is, ha nem választottad azt. Ha ez a potenciál megjelenik, akkor többé nem viseli magán a bélyeget, mely szerint ez egy sötét energia. Többé már nem tartózkodik ebben az illúzióban. Tehát nem kell már aggódnod a sötét energiák miatt, amelyek majd bezavarnak az életedbe, mert csak energiákról van szó, az is csak egy potenciál volt. Oly sok mindent felszabadítasz magadból azzal, ha megérted, hogy annyival több vagy annál, mint amennyit gondolsz. Te vagy az összes potenciál, az összes kifejeződés függetlenül attól, hogy kifejezed-e ebben a valóságban vagy nem.

Kedves Shaumbra, ez felszabadító. Felszabadulás

Visszahozni a Potenciálokat

Vegyetek egy mély lélegzetet és engedjétek meg magatoknak, hogy visszasétáljatok a folyosón a jelen pillanat jelenléti pontjába, ahol most állunk. Visszamehettek majd és megismételhetitek ezt, ahányszor csak akarjátok. Menjete vissza és ismételjétek meg ezt a gyakorlatot ahányszor csak úgy érzitek, hogy elakadtatok jelen életetekben. Még egyszer megismétlem, hogy emlékeztessétek rá magatokat, hogy olyan sok minden vagytok, oly sok részből álltok, egyáltalán nem vagytok egyedülállóak.

Nevetnem kell, amikor az állítólagos spirituális tanárok beszélnek az előző életek linearitásáról, pedig ilyen egyáltalán nincs. Sosem voltak lineárisak. Soha.

Nos gyertek vissza, hozzátok vissza magatokat ebbe a jelenléti pontba. Ne tegyetek semmit ezekkel az energiákkal, ne manipuláljátok őket, ne hozzátok össze őket, mert ők majd eljönnek hozzátok, csatlakoznak majd hozzátok. Csatlakoznak majd, nem lesz tervük, nem lesz ferdítés benne, pusztán szabad energiaként térnek vissza hozzátok.

Néha, majd ha így teszel és kinyitod a múltad ajtóit, hát lesznek sokk hullámok, lesznek olyan

energiák, amelyek kissé kiborítanak, vagy megterhelnek.

Mit tegyél ilyenkor? Semmit! Semmit! Ne menj vele szembe, ne fuss el előle, csak lélegezd be, mert csupán energiák. Lesz egy pár rémálmodok, sajnálom, talán az elején kellett volna mondanom, (nevetés) lesznek kibillentségek az életeredben és pár dolog meg fog változni... Az emberek körülöttetek. Lesz pár érzelmileg nehezebb időszakotok.

Mit tegyetek velük? Semmit? Semmit. Csak lélegezzétek be. Nem azért jönnek a helyzetek, hogy bántsanak benneteket. Némelyiknek meg lesz a saját színe, dinamikája, de egyszerűen csak visszatérnek hozzátok, mindössze erről van szó. Ne engedjétek, hogy megréfáljanak benneteket, ne aggódjatok, hogy milyen démont engedtetek szabadjára, ha nem tudnátok kezelni, nem csináltuk volna ezt. Ne tegyétek ezt olyasvalakivel, aki nincs összehangolódva, összerendeződve. Ne próbáljátok ezt végig csinálni a helyi templomjaitokban. (nevetés) Mert valójában veszélyes - pszichológiailag mindenképpen - és spirituálisan is ilyen dolgot tenni, ha egy személy nem áll készen rá és nem tudja, mik az aspektusok és nem érti, hogy az energia miképp működik. Ha nem értik az energiákat. Ha beszéltek nekik energiákról és ők azt hiszik, hogy ti a villanyra gondoltok és a fűtésre a házukban, akkor ne csináljatok ilyet velük. Ti készen vagytok. Készen álltok. Tobiással 10 év felkészülés és több létidős felkészülés saját magatokban.

Meg fogjátok látni, hogy hullámokban jönnek majd az energiák, ezt az álmaitokból fogjátok tudni és a testetekben is érzitek majd az energia változásokat és ezek mind helyénvaló, jó dolgok. Ezek ti vagytok, a ti potenciáljaitok, ti ültettétek a kertetekbe és most készen állnak a szüretre.

Néha lesz rajta egy álarc, próbál majd trükközni veletek, ne foglalkozzatok vele, lélegezzétek be, tiszteljétek, tiszteljétek, tiszteljétek.

Amikor felnyitjuk az ajtókat a múlt potenciáljaihoz, meg fogjátok érteni, hogy a történelmek egyáltalán nem az, amit gondoltatok róla. Ti sem azok vagytok, amit gondoltatok magatokról, ez kissé kilök majd benneteket az egyensúlyotokból, mert megszoktátok, hogy magatokat önmagatokként határozzátok meg. Egy egész létidőt töltöttetek azzal, hogy teljesen meghatározzátok magatokat, hogy teljes mértékben meghatározzátok ezt az illúziót, ezt a potenciált. Tehát ez egy kissé kihúzhatja a talajt a lábatok alól. Ebben tud találkozni ez a Shaumbra csoport, hogy támogassátok egymást, hogy megosszátok egymással, hogy: Igen, voltak ilyen „Nem is tudom, mi a fene történik napjaim”. Amihez egy másik Shaumbra csatlakozhat és azt mondhatja: Igen „nekem is volt ilyen és tudod mit? A következő nap elképesztő volt. A következő nap olyan volt, mint egy óriási ugrás a tudatosságban, mert ez az energia kibomlott. Én a múltkori találkozáskor mondtam nektek, hogy mellettetek, veletek vagyok minden egyes lépésén az útnak és ezt így is gondolom. Komolyan, minden egyes lépésnél.

Lesznek olyan időszakok, amelyek kissé húzósak lesznek és olyanok, amelyek fantasztikusak.

Amikor visszatekintetek, azt mondjátok majd, milyen színtelen és unalmas élet volt ez!

Ahogy Cauldre is azt gondolja éppen magában, hogy milyen elképesztő, hogy tudok én a testében, az elméjében, a szellemében dolgozni, és mindeközben milyen jóleső, kényelmes érzéssel jár ez. Ami számomra meglepő, hogy hogy tud valaki tíz évet eltölteni egy széken ülve, csukott szemmel és meg sem mozdulni? Milyen színtelen ez! Milyen színtelen! Az emberi létezés nem egy áldás?! Ugye? Ez egy tapasztalás. Ez nem egy vizsga, nem egy próba, hanem egy tapasztalat a szuverén természeted felfedezésében. A következő beszélgetésünkben rátérek majd a fényre és a sötétségre. Szerzünk néhány tapasztalatot Franciaországban, a fényről és a sötétségről. De most...

Továbbra sem emlékszel, Kathline? Hm... (nevetés)

Visszatérhetek hozzád a következő hónapban, és megkérdezhetlek ismét?

Kathline: Igen.

ADAMUS: Beszélgetünk majd. Beszélgetünk. Holnap Kathline engem átkozni fog. Nem holnap, hanem azután. Azt mondta, nem voltak álmai az elmúlt évben. Persze hogy voltak álmaid, mind tudjuk ezt, ha nem lettek volna, nem léteznél.

Kathline: De nem emlékszem rájuk. Azt gondolom, hogy tettem a dolgom odaát és olyan távol voltunk, hogy amikor visszajöttem, már nem emlékeztem semmire.

ADAMUS: Ez így van, és most itt az idő, hogy emlékezz rájuk.

(nevetés)

Kathline: Rendben.

ADAMUS: Itt az idő, hogy emlékezz rájuk. Igen, oly sokan annyira messzire elmentek odaát, hogy aztán nem emlékeztek az álmaitokra, pedig azok vannak és most elkezdtek majd rájuk emlékezni.

Egyébként az Új Energiában más álmok jönnek, az álmok jelentése, megfejtése eltér a régi energiában megszokottól. A régi energia álmai jelképek sorozata volt, gyakran nehezen értelmezhetők. Olykor örült álmoknak tündek, tehát mit tettetek: ellöktétek őket. A mostani tudatosságban születő álmok sokkal konkrétabbak, egyértelműbbek lesznek. Ha azt álmodjátok éjjel, hogy dolgoztok valami terven másokkal együtt, akkor az valószínűleg valóban megtörtént. Felnyitjátok a kapukat. Szóval újra lesznek álmaid. Ez elfogadható neked?

Kathline: Persze.

ADAMUS: És emlékezz rájuk.

Kathline: Emlékezni fogok.

ADAMUS: Rendben. És nem leszel majd dühös, amikor annyira bezavarnak az álmok éjjel, ma vagy talán holnap, hogy azon tűnődsz, miért nem tudsz tovább aludni? Mert az álmok olykor kísérhetik az embert, nem hagyják nyugton, de legalább újra lesznek álmaid...

Kathline: Én tudom, hogy van ilyen, amikor nem alszom. Fent vagyok egész éjjel.

ADAMUS: Ok, nos ilyen könnyen megy majd.

Várjátok a Váratlant!

Tehát Shaumbra, sokat beszélgettünk és keveset tapasztaltunk is ma, felnyitván a múltatok potenciáljait, amely ugyanolyan valóságos, mint bármi más. Értsétek meg, hogy amit ti ma történelmetekként ismertek, az csupán egy szelete annak, ami volt és ami lehetett. Azzal hogy ezt megteszitek és visszahozzátok az egészet a jelen pillanatba, teljes mértékben megváltoztatjátok a Jövőbe vezető Utakat. Ezért mondom, hogy várjátok a váratlant!

Mindent ahhoz viszonyítottatok, ami a múltban megérett veletek, lesznek ennek olyan verziói, amelyek megtörténnek majd veletek a jövőben is. Talán egy könnyebb, vagy gazdagabb verzióban találkoztok majd ismét a tapasztalattal. De most már nem azt az utat járjuk, tehát változások jönnek. Váratlan dolgok történnek majd. Ne hagyjátok, hogy ezek kihúzzák a talajt a lábad alól. Halljátok a szavaimat. Ne engedjétek, hogy elmeneküljétek miattuk és elbújjatok. Ez az, amire a legkevésbé sincs szükségetek most, hogy visszabújjatok a rejtékhelyetekre. Hozzátok be ezt az energiát, hozzátok be, mert ez egy olyan dolog, amit teljes mértékben ti teremtettetek meg és ti jelenítettetek meg. Megismételhetitek ezt a gyakorlatot magatokban, vagy Shaumbrák egy kis csoportjával. Ha ezt tennétek, általa meghívjátok az életetekbe azt is, amit Új Energiának hívunk. Nem akarom jellemezni az Új energiát, nem akarok ma ebbe belemenni, majd később.

Most, hogy a múlt potenciáljait felnyitottátok, behoztátok ide, most az Új Energia lehetőséget kap vagy mondjuk úgy, meghívást arra, hogy bejöjjön.

Az új Energiában – erről majd kellene egy könyvet írni – az Új Energiában nincsenek többé potenciálok. Tudom, hogy ez most látszólag ellentmond annak, amiről beszéltünk, de nincsenek többé potenciálok benne. Majd beszélünk erről a következő alkalommal. Ha nincs potenciál, akkor mi van benne? Tehát drámai feszültségben hagylak benneteket (nevetés) a következő találkozásunkig, és amíg néhányotokkal nem találkozunk Franciaországban.

És most Kedves Shaumbra, megérjük Aandraht, hogy töltsön veletek... noha a testi szükségletek szólítanak benneteket – de megvagyunk a kérdések és válaszokkal, megvagyunk mára, így Aandrah csinál majd veletek úgy egy 5 perces légzést, hogy lélegezzétek be a potenciálok energiáit, én pedig exkuzálom magamat, ám még előtte szeretnék erre emlékeztetni benneteket: Minden, minden a teremtésben jól van. Minden jól van az összes teremtésben. Emlékezzetek erre, nincs a teremtésben szakadás, törés, hiányos rész vagy beteljesületlen rész esetleg sötét rész, minden tökéletes a teremtésben és ezért, vagyok Adamus.

És ez így van.

Az eredeti amerikai Üzenetből magyar nyelvre fordította: Szénási Kata.

(Ha szeretnéd a fordításokat támogatni ezen a számlaszámon megteheted: Szénási Katalin GIRO: 10700244-10377703-53200008)

A Bíbor Páholy Adamusát Geoffrey Hoppe, más néven "Cauldre" közvetíti, aki a coloradoi Goldenben él. Bővebb információ: a [Crimson Circle weboldalán](#). A havi közvetítések térítés mentesen állnak a világ fénymunkásai és a Shaumbra rendelkezésére 1999 augusztusa óta, amikor Tóbiás azt mondta az emberiségnek, hogy a pusztulás potenciáljától tovább lépett az Új Energia felé.

A Bíbor Kör a humán angyalok globális hálózata, akik elsőként mennek át az Új Energiába. Azáltal hogy megtapasztalják az örömeit és a nehézségeit a Felemelkedési folyamatnak, segítik a többi embert az útjuk részleteinek megosztásával, óvva és kalauzolva őket. Több, mint kétszázötvenezer látogató jön el minden hónapban a Crimson Circle honlapra, hogy elolvassa a legújabb anyagokat, és megvitassák a saját tapasztalataikat.

A Bíbor Kör havonta gyűlik össze Denverben, Coloradoban, ahol Geoffrey Hoppe él. A mennyei Bíbor Páholyból érkező üzeneteket Geoffrey hol Tobiástól (1999-2009 júliusáig) , hol Adamus St.Germaintól vagy Adamustól, olykor Kuthumitól veszi át és továbbítja az emberek felé. Tóbiás szerint, ők csupán leolvassák a mi energiáinkat, és visszatölcöcsölik a saját információinkat a számunkra. Így láthatjuk emberként magunkat kívülről, miközben benne vagyunk a tapasztalásban. A "Shoud" a közvetítés szerves része, amelyben az emberek energiája közvetlenül árad át Geoffrey Hoppe-n keresztül.

A Bíbor Kör találkozóit nyitva állnak a nyilvánosság előtt. A Bíbor Kör a bőségére a nyitott szereteten keresztül tesz szert és a Shaumbra ajándékaiból, szerte a világból. A Bíbor Kör legvégső célja az, hogy humán kalauzókként és tanítókként szolgálják azokat, akik a belső spirituális ébredés ösvényén járnak. Ez nem evangelizáló misszió. Nem "örömhírhözás." Inkább a benső fény fogja odavezetni az embereket a te ajtód elé, az együttérzésedért és törődésedért. Tudni fogod, mit tegyél és taníts abban a pillanatban, amikor a különleges és drágaságos ember, aki a Kardok Hídjához vezető utazásra akar épp behajózni, eljön hozzád. Amennyiben ezeket a sorokat olvasva, igaznak érzed e sorokat, kapcsolódást érzel hozzájuk, valóban Shaumbra vagy. Tanító és humán kalauzó vagy. Engedd meg az isteniség magvának benned, hogy virágba borulhasson ebben a pillanatban, és mindörökké virágozhasson. Sosem vagy egyedül, az egész világon a család vesz körbe, és angyalok a körülötted lévő birodalmakban.

Kérlek, terjeszd szabadon ezt a szöveget nem kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Kérlek csatold ezt az információt egészében, beleértve ezen lábjegyzetet is. Minden egyéb felhasználás jóváhagyandó Geoffrey Hoppe-val. Lásd a kontakt oldalt a www.crimsoncircle.com oldalon.

Magyar Fordítás: Szénási Kata www.azujenergia.hu